

Ημερολόγιο ασημάντων 540

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Αλήθεια πώς θα είχε διαμορφωθεί η πραγματικότητα, αν διδασκόμασταν την ιστορία από τα μάτια των γυναικών που αντιτάχθηκαν στο κυρίαρχο ρεύμα;

Μέρος Β'

Το βράδυ στο σπίτι τω Αρχαιολόγων στο Θησείο όπου οι Γυναίκες για την Τέχνη διοργανώνουν ένα τριήμερο με πολλά events, μια ανοιχτή συζήτηση όπου σημαντικοί πολιτιστικοί θεσμοί της χώρας συζητούν την υποεκπροσώπηση των γυναικών στο χώρο του πολιτισμού, προσπαθώντας να εντοπίσουν τις αιτίες αλλά και τις πιθανές λύσεις του προβλήματος. Παναγίτσα μου όλοι οι θεσμοί, όλα τα θέατρα εδώ. Συμμετέχουν ως εκπρόσωποι των θεσμών: 1.Εθνικό Θέατρο με τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή του Γιάννη Μόσχο, και τη Σύμβουλο Καλλιτεχνικής Διεύθυνσης Σοφία Ευτυχιάδου 2. Εθνική Λυρική Σκηνή με τη Διευθύντρια Σκηνής Κατερίνα Πετσατώδη 3. Το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου με την καλλιτεχνική σύμβουλο για τις διεθνείς παραγωγές θεάτρου του Φεστιβάλ Stephanie Carp. 4. Το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος με τον καλλιτεχνικό Διευθυντή Αστέριο Πελέκη. 5. Το Θεσσαλικό Θέατρο με την καλλιτεχνική Διευθύντρια Κυριακή Σπανού. 6. Η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση με την Υπεύθυνη Δραματολογίου Ιλεάνα Δημάδη το 7. Arc for Dance Festival και δεν ξέρω ποιος άλλος.

Το κοινό πολύ ψαγμένο από φιλόδοξες νεαρές φεμινίστριες με αιχμηρό λόγο και ασυμβίβαστες γιεγιέ γιαγιάδες λεσβίες και ωραία άτομα σφυροκοπάει τους ...θεσμούς που δεν λένε τίποτα πέρα από κοινοτυπίες. Γενική διαπίστωση: τα κλασικά: Ο σεξισμός, η ομοφοβία, η τρανσοφοβία είναι αποτέλεσμα του πατριαρχικού μοντέλου που συγκροτεί σχέσεις έμφυλης εξουσίας. Η έμφυλη βία στις πιο ακραίες μορφές της οδηγεί τα θύματα σε γυναικοκτονία. Ακριβώς αυτή η έκφραση της έμφυλης βίας στους χώρους εργασίας είναι που οδήγησε στη σωρεία καταγγελιών στο χώρο του

θεάτρου. Γυναίκες γίνονται συχνά δέκτες κακοποιητικών συμπεριφορών, όπου ο σεβασμός παρερμηνεύεται με την ανοχή στη βία και που οι θύτες αναπαράγουν νοσηρά μοντέλα εσωτερικής λειτουργίας εκμεταλλεόμενοι όχι μόνο την εργασιακή επισφάλεια αλλά και την έμφυλη επιβολή. -Είναι η ώρα να δούμε γιατί έχουμε επιτρέψει στους παιδοβιαστές και στους κακοποιητές να εξαναγκάζουν όχι μόνο το σώμα και την ψυχή μας σε ανοχή αλλά και να εξαγοράζουν τη σιωπή μας.

Στον ίδιο χώρο παρακολουθώ προβολές ταινιών μικρού μήκους γυναικών δημιουργών. Πολύ μελαγχολικές ρε γαμώτο, με καλή αισθητική όμως. Πωπω βλέπω τη ζωή μου να πηγαίνει κατ'ευθείαν στην κατάθλιψη όπως στην ταινία «Zabeta» (2021) της Ελισσάβετ και Σοφίας Σφυρή: Μια μεγάλη γυναίκα μόνη της σε μια πολύ-πολυκατοικία κάπου στην Καισαριανή (;) την επισκέπεται που και που η εγγονή και μία δασκάλα χορού διασκεδάζει τους ηλικιωμένους σε κάποιο Οίκο Ενοχής. Βλέπω «Το κορίτσι που δεν μπορούσε να κοιμηθεί» (2021) της Σοφίας Αντωνίου. «Παπαρούνες και πάπιες (2022) της Χρυστίνας Καλλιρόη Γαρμπή.

Ετοιμαζόμουν να φύγω γιατί αργεί να αρχίσει το θεατρικό αλλά να επιτέλους που αρχίζει «Η εκπαίδευση εις τα του οίκου δια νεαρής κορασίδας» Φεμινιστική πατριδογνωσία με χιούμορ: Ιστορίες Ελληνίδων από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα- επιμελώς αποσιωπημένες- που αντιστάθηκαν στο παραδοσιακό σχήμα της υποτακτικής συζύγου και νίκησαν. Γυναίκες που παλεύουν καθημερινά να αποδείξουν την επάρκεια του φύλου τους, αλλά και διάσπρες Θεανώ, Υπατία, Σαπφώ όπως και Μαρίκα Κοτοπούλη - θιασάρχισ στις αρχές του περασμένου αιώνα στα 21 της -όπως και η Κυβέλη και αγωνίστριες κατά του ναζισμού Λέλα Καραγιάννη και τόσες άλλες.

Αλήθεια πώς θα είχε διαμορφωθεί η πραγματικότητα, αν διδασκόμασταν την ιστορία από τα μάτια των γυναικών που αντιτάχθηκαν στο κυρίαρχο ρεύμα;

1.6.23 Σήμα κινδύνου κρούει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας για την εμφάνιση νέας θανατηφόρας πανδημίας, λέει Ματίνα Παγώνη. Με πλησίασε ο θάνατος ή ένα μικρό γατάκι; Λίαν προσεχώς πρόκειται να ενημερώσει (ο ΠΟΥ) τις χώρες ώστε να πάρουν άμεσα μέτρα και να προετοιμάσουν το σύστημα υγείας τους. (Όσες έχουν σύστημα). Η Ματίνα Παγώνη, τόνισε ότι σύμφωνα με τον ΠΟΥ πρόκειται για έναν ιό ο οποίος θα είναι κατά 70% θανατηφόρος. Το είπαμε: Δεν μας φοβίζουν των εχθρών τα βόλια, ούτε των γερμανών τα εμβόλια, καθώς η Ζωή θα συμπράξει μάλλον με τους φανατικούς καπνιστές Κ.ΟΤΕΣ της οδού Κολοκοτρώνη, οπότε όπως καταλαβαίνετε και λένε, θα ζήσουμε Ζωή και κότα

• Πλησιάζει στο μπαρ. Είναι έντονα μακιγιαρισμένη και σέξι. Ψάχνεται ή είναι επαγγελματίας; Ένας τύπος με βαμμένο μαλλί την πιάνει από το χέρι και της δείχνει το χρυσό του ρολόι. Το χρήμα δεν μιλάει, βρίζει. Μπόμπ Ντύλαν

2.3.23 Πάω να δω πώς πάει ο Φύσας κρατώντας λουκούμα στο χέρι. Ο φίλος μου έχασε πρόσφατα και τον πατέρα του που ήταν ωραίος τύπος και σκέφτομαι τον πατέρα μου ήταν καλός άνθρωπος, τι καλός; Ο καλύτερος! Χρυσός, ήρεμος, γελαστός καθόλου ανταγωνιστικός, άγιος Αντώνης, το ακριβώς αντίθετο από τη μάνα. Στο μεταξύ η αλυσίδα Γρηγόρης παίρνει την Αίγλη Ζαππείου, οι Καπάτσι ανοίγουν μπιστρό στο Κολωνάκι, οι Σομαλοί κουρείο στην Αχαρνών, απέναντι από τον αλβανό κομμωτή και οι παλαιοημερολογίτες ετοιμάζονται να μπουν στη Βουλή και να κάνουνε αρτοκλασία. Οι άλλοι είναι πάντα ένα βήμα μπροστά.